Keys bayoni: Besh baho. Kollejda quloqni qomatga keltiruvchi qoʻngʻiroq jarangladi. Ikkinchi dars tugadi. Sinf xonalarining katta eshiklari ochilib, bolalar gurillab yoʻlakka chiqa boshladilar. Sinf xonalarining biridan qoʻlida sirkul ushlagan, sochiga oq oralagan ayol oʻqituvchi chiqdi. Uning yoniga baland boʻyli oʻsmir kelib: - Sizni bir daqiqaga mumkinmi?-dedi. Oʻqituvchi qadamini sekinlatdi. -Zuxra Ibrohimovna. Oʻzingizcha menga past baho qoʻydim, deb oʻylamayapsizmi? Meni toʻrt bahoga bilishim aniq-ku, nega menga uch baho qoʻydingiz? Iltimos, toʻgʻrilab bersangiz, - u oʻqituvchiga ruchkasini uzatdi. - Yoʻq! Men bunday deb oʻylayotganim yoʻq. Oʻquv materialini bilishing oʻrtacha, masala yechishda xatoga yoʻl qoʻygansan, yechish yoʻling juda ham toʻgʻri va samarali emas. Bahoni toʻgʻri qoʻydim. Xuddi shunday! Besh olish uchun astoydil oʻqish kerak, - dedida, oʻqituvchilar xonasiga kirib ketdi. -Yana Lutfullayev, qoʻyilgan bahodan norozi. Xuddi vaysaqi qaynonadek valdiraydi,-dedi oʻqituvchi oʻziga oʻzi. Tarix oʻqituvchisi Parpi Gʻaniyevich uning fikrini ma'qullab: -U hamma oʻqituvchilardan norozi. Guyo xech kim uning bilimini toʻgʻri baholamayotgandek. Men bugun unga aqlliroq boʻlishni oʻrgatib qoʻymoqchiman. Boʻsh vaqti bor oʻqituvchilarning hamasini kamtarlikka oʻrgatish darsiga taklif qilaman.

Guruxda tarix darsi odatdagidek boshlandi: hamma darrov tinchlandi. Namunali tartib hukm surardi. O'quvchilar Parpi G'aniyevichni qiziqarli bayon etishi uchun hurmat qilishar, qattiq qo'lligi va tartib buzuvchilarga topqirlik bilan tanbex berishidan esa, bir oz qoʻrqib turishar edi. -Ukaginam, sen mengga hikoya aytma. Men bu ishni sendan yaxshiroq uddalashim mumkin. Sen menga tarixiy vokeani sodir bo'lish sabablarini tushutirib ber. Menga quruq yodlovchi "qori" kerak emas. Men seni fikrlashga, tahlil kilishga, taqqoslashga, u yoki bu hodisa sabablarining tub mohiyatini ochib berishga oʻrgatishim kerak. Parpi G'aniyevich bunday yo'llanmalarni o'quv yili boshida uch-to'rt darsda takrorlardi. So'ngra esa, qisqacha qilib: «Ertak aytma».- deyish bilan chegaralanar edi. Uning darsida besh baho olish uchun o'quv materialini a'lo bilish kifoya qilmas edi. Uni ko'proq mustaqil xulosa yasash va aynan hodisa sabablarinig tub mohiyatini ochib berish qiziqtirar edi. Parpi G'aniyevich ikki nafar o'quvchidan so'rab, ularning biriga uch, biriga esa to'rt baho qo'ydi va javob berishga Lutfillayevni chaqirdi. - Ukaginam, menga ikkinchi jahon urushi arafasida progressiv va reaktsion kuchlar mutanosibligini tushuntirib berginchi. O'qituvchi javobni eshitib, yana bir necha qo'shimcha savollar berdi va kundalik daftarni olib, quyuq bo'yab, besh baho qo'ydi va: - Ko'p yasha. O'tir, besh! -deb kuydi. Lutfillayev tabassum qilganicha o'z o'rniga borib o'tirdi. Sinf hayratda edi. Bunaqasi hech bo'lgan emas. Nimaga, nima uchun besh? Javob chalkash va oʻrtacha ediku! Parpi Gʻaniyevich bir oz sukut saqlab, soʻradi, - Lutfillayev, sen rostgoʻy bolamisan? O'quvchi o'rnidan turdi va nima uchun bunday savol berilganini anglamay, ohistagina: - Men oʻzimni rostgoʻy deb hisoblayman, - dedi. - Senda qat'iylik bormi? - soʻrashda davom etdi oʻqituvchi. O'quvchi jim turardi. - Qani birodarlar, sizlar aytinglarchi, men unga to'g'ri baho qo'ydimmi?- o'qituvchi sinfga murojat qildi. - Uning javobi besh bahoga arziydimi? Har tomondan : - Yoʻq, yoʻq! Zoʻrgʻa uchga arziydi, degan ovozlar eshitildi. - Lutfullayev, sen koʻpchilik fikrini eshitayapsanmi? Agar senda rostgoʻylik va qat'iylik boʻlganda edi, menga e'tiroz bildirib: domla siz menga ikki ball oshirib notoʻgʻri baho qoʻydinigz, - degan boʻlar eding. Sen esa, doim past baho qoʻyishadi, deb oʻqituvchilarga taьna qilasan. Mana sendagi rostgoʻylik va qatbiyatlikning qiymati. Bu besh bahoni uch bahoga aylantirish juda oson, lekin men bunday qilmayman. Uni toʻq boʻlgani va yaqqol koʻzga tashlanib turishini koʻryapsanmi? Baho o'z o'rnida qolsin. Kelajakda sen albatta unga erishasan. Lekin, bu besh bahoni ikkalamiz uzoq vaqt eslab yuramiz.... Endi esa, èzishga tayèrlan, men yangi mavzuni tushintirishni boshlayman. Bu voqeadan soʻng oʻquvchi besh baho ham oldi, ikki bahoga javob bergan paytlari ham boʻldi. Lekin kollejni bitirib ketguncha baho uchun oʻqituvchilarga e'tiroz bildirmadi.

Kevs savollari:

- 1. Pedagogik taьsir etish usulidan foydalanishning maqsadini aniqlang.
- 2. Bu voqea misolida ishontirish metodining oʻziga xos belgilarini koʻrsating.
- 3. Oʻqituvchining qanday hislatlari uni maqsadga erishishini taьminladi?